

संप्रतिपत्ति (von 1. पद् mit संप्रति) f. 1) *Erlangung, Gewinnung*: धर्म^० MBh. 2, 73. सत्य^० 12, 4040. — 2) *richtige Auffassung, Verständniss* Kām. 2, 2, 35. Pat. zu P. 8, 3, 82. शेष^० *Verständniss für das was zu thun übrig bleibt* MBh. 5, 1476. Çiç. 19, 38. Śiā. D. 286, 20, ^०ज्ञ so v. a. संप्रतिपत्तिमत् MBh. 12, 4898. — 3) *das Einverständensein*: शिष्ट^० mit MBh. 2, 73, v. l. सर्व^० *Aller* Verz. d. Oxf. H. 266, a, 39. संप्रतिपत्तिमिवापन्नः Prāb. 102, 2, v. l. Kull. zu M. 8, 210, 9, 127. *Einräumung, Zugeständniss*: श्रुताभियां प्रत्यर्थां यदि तं प्रतिपद्यते । सा तु संप्रतिपत्तिः स्याच्छास्त्रविद्विद्गदाकृता ॥ BRHASPATI in VJAYAHARAT. 19.

संप्रतिपत्तिमत् (von संप्रतिपत्ति) adj. *Geistesgegenwart besitzend* MBh. 12, 4902. Vgl. उत्पन्न und प्रत्युत्पन्न unter 1. पद्.

संप्रतिपादन (vom caus. von 1. पद् mit संप्रति) n. 1) *das Zukommen lassen, Verabfolgen, Geben*: परिवृद्धस्य विधिवत्पात्रे Kām. Niris. 13, 57. — 2) *das Einsetzen*: विचित्रवीर्यस्य राज्ये MBh. 1, 375 (संप्रति^० ed. Calc.).

संप्रतिपूजा (von पूज् mit संप्रति) f. *Verehrung*: यास्वेताः प्रतिकृतयः ^०पूजार्थाः Pat. zu P. 5, 3, 99. man könnte auch संप्रति (*gerade, just*) पूजार्थाः trennen.

संप्रतिरोधक (von 2. हृद् mit संप्रति) m. etwa *Abwehr* (von Dieben, Räubern u. s. w.) Jāñ. 2, 147. = बन्दिप्रकृणानिधकादि Mit. Gefängniss STENZLER.

संप्रतिविद् (संप्रति + 2. विद्) adj. *der die Gegenwart versteht* so v. a. *der einen gesunden Menschenverstand hat, die höheren Wahrheiten aber nicht kennt* KAUSH. Up. 1, 4.

संप्रतिष्ठा (1. स्था mit संप्रति) f. 1) *Beständigkeit, Beharrlichkeit*: ऊर्धा च दृष्टिर्न च संप्रतिष्ठा Mān. P. 43, 80. *der beharrliche Zustand, Dauer* (im Gegensatz zu *Anfang* und *Ende*): न द्वपस्येत् तथोपलभ्यते नातो न चादिर्न च संप्रतिष्ठा Bhāg. 15, 3. — 2) *eine hohe Stellung*: संप्राप्तुर्मर्कतो संप्रतिष्ठाम् MBh. 12, 2786.

संप्रतिसंचर (संप्रति सं^० gedr.) m. = प्रतिसंचर *das Wiedereingehen, Auflösung*: ब्राह्म in das Brahman MBh. 12, 8567.

संप्रतीह्य (von ईत् mit संप्रति) adj. *zu erwarten* Jāñ. 1, 77.

संप्रतीति (von 3. इत् mit संप्रति) f. *Ruhm* Kir. 3, 43.

संप्रतीली f. = प्रतीली MBh. 14, 2521. स प्र^० ed. Bomb.

संप्रैत्ति (von 1. दा mit संप्र) f. *Vermächtniss* Çat. Br. 14, 4, 25. ^०कर्मन् Comm. zu KAUSH. Up. 2, 15.

संप्रत्यय (von 3. इत् mit संप्रति) m. 1) *Uebereinkommen, Verabredung*: स. यथासंप्रत्ययम् — 2) *Vertrauen, Glaube* AK. 3, 4, 27, 105. Nir. 13, 1. कृत^० adj. MBh. 4, 716. भवतीवचन^० Çāk. Ch. 103, 15. ष^० *Misstrauen* R. Gobr. 1, 1, 66. — 3) *Gewinnung einer richtigen Vorstellung, Verständniss des Gemeinen*: अथ गौरित्यत्र कः शब्दे येनोच्चरितेन साम्नालाङ्गलककुदक्षुरविषाणानां संप्रत्ययो भवति स शब्द इत्युच्यते Pat. in SARVADARÇANAS. 141, 6. 7. मुख्यामुख्ययोर्मुख्ये संप्रत्ययः Comm. zu KĀTJ. Çr. 77, 8. 9. 79, 6. zu TS. Prāt. 3, 24. 10, 12. 14, 17. गौणामुख्ययोर्मुख्ये कार्यसंप्रत्ययः Paribhāshā zu P. 8, 3, 82. अर्थविशेषासंप्रत्यये P. 4, 1, 88, VĀrtt. 3. 5, 1, 28, VĀrtt. 1. संब्यासंप्रत्ययार्थम् 1, 1, 23, VĀrtt. 1. Schol. zu Āçv. Çr. 2, 4, 14. = अचवगम KAUJ. bei GOLD. MĀN. 166, a. — 4) *Begriff*: एकार्थसंप्रत्ययः so v. a. *Synonyme* VARĀH. Brh. 1, 4.

संप्रथा RĀĠA-TAR. 4, 254 wohl fehlerhaft für सुप्रथा; vgl. Spr. (II) 7014.

संप्रदातर (von 1. दा mit संप्र) nom. ag. *Geber, Darbringer* M. 9, 186. संप्रदातव्य (wie eben) adj. *zu geben, zu schenken*: तिलाः MBh. 13, 3411. *zu überliefern, zu lehren* 12, 12356.

संप्रदान (wie eben) n. 1) *das Geben, Schenken, Zukommenlassen*: उद्दाम् MBh. 13, 3685. उपानक^० 2960. (Spr. (II) 1542. आहस्य PĀNĠAR. 1, 13, 21. *das Ueberliefern, Lehren*: वेदस्य VS. Prāt. 8, 41. *fg. das Uebergeben*: स्वात्मव्यापार^० ÇĀñk. zu Brh. Ār. Up. S. 304. *Hingabe*: आत्मनः MBh. 12, 8958. Spr. (II) 3278. *das zur-Ehe-Geben*: कन्यानाम् M. 7, 152. MBh. 1, 6526. R. 1, 68, 15. Verz. d. Oxf. H. 27, a, 7. *das Gewähren*: संभाषा^० R. 7, 64, 5. ohne Beifügung eines obj. *Gabe, Geschenk* MBh. 1, 5601. 5, 5090. 9, 2355. 13, 6683. Spr. (II) 1530. *पितापुत्रीय* *das Vermächtniss eines Vaters an seinen Sohn* KAUSH. Up. 2, 15 (vgl. संप्रति, welches durch संप्रदान erklärt wird). ष^० *das Nichtherausgeben, das Zurückhalten einer (versprochenen) Gabe* Journ. of the Am. Or. S. 7, 44. — 2) *die Person, für die man Etwas thut, der Begriff des Dativs*: कर्मणा यममिप्रैति स संप्रदानम् P. 1, 4, 32. 44. चतुर्थी संप्रदाने 2, 3, 13. 3, 4, 73. *देवतासंप्रदाने wenn die Person, für die Etwas gethan wird, eine Gottheit ist* 2, 3, 61. *यागसंप्रदानं देवता* *die Person, für welche ein Opfer geschieht, heisst Devatā* KĀç. zu P. 4, 2, 24. — 3) MBh. 12, 13204 wohl fehlerhaft für संप्रयाण. — Vgl. संप्रदानिक.

संप्रदानीय adj. 1) (wie eben) *zu geben, zu schenken*: वर्धिताः (अर्थाः) पात्रे (so die v. l.) PĀNĠAR. ed. orn. 3, 16. — 2) (von संप्रदान) *die Ueberlieferung (einer Lehre) betreffend*: अद्ययन^० so v. a. *das Lernen und Lehren betreffend* (das suff. gehört zu अद्ययन und संप्रदान) Suçr. 1, 8, 2.

संप्रदाय (von 1. दा mit संप्र) 1) nom. ag. *Verleiher*: श्रेयसाम् Z. d. d. m. G. 27, 7, 1 (*Aufeinanderfolge* AUFRECHT). man könnte aber auch संप्रदायी st. संप्रदायः vermuthen. — 2) m. *mündliche Ueberlieferung* AK. 3, 3, 7. H. 80. 1537. HALĀ. 2, 247. 5, 91. KAUC. 1. वृद्ध^० ÇĀñk. GRB. 2, 10. *विनाशवत्* WEBER, PRATIĞĀS. 72. संप्रदाय एव प्रमाणम् 80. RĀMAT. Up. 313. Verz. d. B. H. No. 362. Verz. d. Oxf. H. 1, b, 13. 193, a, 8. RĀĠA-TAR. 5, 139. शीर्षा Schol. zu KĀTJ. Çr. 9, 4, 28. 10, 1, 13. 19, 1, 21. ^०विद्धे Śiā. in der Einl. zu ĀIT. Br. SARVADARÇANAS. 79, 18. ^०विद्धे 127, 18. संप्रदाया-विद्धे 16. *fg.* ^०विगम Çiç. 14, 79. *ब्राह्मः संप्रदायस्य* KUSUM. 23, 16. ^०प्रद्योतक 3, 11. ^०प्रवर्तक WILSON, Sel. Works 1, 34. SARVADARÇANAS. 129, 22. सत्संप्रदाययुक्त Spr. (II) 6748. तदीयपाठ^० MÜLLER, SL. 122. वेदसंप्रदायप्रवर्तक Verz. d. Oxf. H. 264, b, 27. *लौकिकवैदिक*^० SARVADARÇANAS. 134, 15. ब्रह्मविद्यासंप्रदायकर्तार ÇĀñk. zu Brh. Ār. Up. S. 1. घटादि^० über die Anfertigung KUSUM. 23, 11. *गुरुशिष्य*^० Verz. d. Oxf. H. 43, a, 22. 227, b, 4. अनादि^० adj. 199, b, No. 472. *विच्छिन्न*^० adj. MÜLLER, SL. 233. अविच्छिन्नवेद^० adj. KULL. zu M. 3, 184. अवाप्तदिव्यास्त्र^० adj. (*दत्तदिव्या*^० Cow.) UTTARAR. 30, 2 (39, 12). — Vgl. यथासंप्रदायम्.

संप्रदायिन् adj. 1) (wie eben) *bringend, verursachend*: अशनिभय^० VARĀH. Brh. S. 3, 58. — 2) (von संप्रदाय) *eine bestimmte Ueberlieferung habend, Anhänger einer auf eine best. Ueberlieferung sich berufenden Secte* WILSON, Sel. Works 1, 34. in comp. mit dem Namen der Gottheit, auf die die Ueberlieferung schliesslich zurückgeführt wird, श्री^०, रुद्र^०, ब्रह्म^०, सनकादि^० 31. 34. fgg. 119. fgg. 139. fgg. 150. fgg.

संप्रदुत (!) m. N. pr. eines Mannes TĀRAN. 160. 172 man könnte संप्र-